

Publicerad 2013-01-02 10:18 av Catharina Edin
bland plataner och olivträd

bland plataner och olivträd
avfyras raketerna av en falsk Messias

en astronaut, som fått vittring på det mänskliga

*

jag kunde aldrig ha gissat att du

skulle finnas i mitt liv igen, ens
för bråkdelen av en sekund -

tillräckligt för att störta mig från klippan

*

alla speglar är övertäckta
jag ser mig inte som normal

tiden börjar och slutar i ett kommatecken

*

de, som kommer seglande, har lång väg att fara
mellan de övergivna öarna

där jag sov under sällsamma nätter

*

som enda ledtråd nämner jag Gehenna
vad därutöver är, är tystnad

ingen säger, vad alla tänker

jag lär mig ingenting i den här skolan
jag bara skolkar; jag är skyldig dig det

*

mot bättre vetande ställer jag siffrorna i ugnen
derivaten och staplarna påminner mig om solen

*

vem skall sitta i stolen?
inte jag men den krumma

hon som sitter med hjärtat i handen
för att riktigt kunna fatta vad vi dolt

i våra trasiga händer; knäppta i en gest
som bara kan kallas parodisk

*

tiden och döden

två storheter som tar ut varandra
som aldrig existerar samtidigt

parallellerna, som formar vårt öde